

Schriftlezing: Lucas 24; 35-49

Wat hebben wij nodig om te kunnen geloven?

Ik begin met een kort verhaal met de titel: *'Vandaag kan Hij komen.'*

Villa Acronatie was het enige huis op het schiereiland. Alleen de tuinman woonde daar en regelmatig leidde hij daar wandelaars rond. De naam komt van het Griekse 'akros' en betekent 'uitstekend' Vaak kreeg hij de vraag: "Hoe land woont u hier al? Vierentwintig jaar!

Wanneer was hij hier voor het laatst? Twaalf jaar geleden', zei de tuinman. Ik ben meestal alleen. Zeer zelden komt hier bezoek.'

Maar u heeft de tuin zo goed onderhouden, zo mooi verzorgd, alsof uw meester morgen zal komen.' De tuinman lachte en zei: 'Vandaag, mijnheer, vandaag.'

2 weken geleden hebben wij het Paasfeest gevierd, het feest van de opstanding van Jezus Christus. Het feest dat zo velen met ongeloof heeft vervuld. We lezen het ook in de Evangelieën. De leerlingen van Jezus, zij die zo intens met Jezus zijn opgetrokken, zijn vervuld met ongeloof. Jezus heeft zich op verschillende momenten bekend gemaakt:

- in de tuin bij het graf waar Hij Maria bij haar naam noemde; 'Maria' en toen herkende zij Hem.
- Jezus liep mee met de twee mannen die op weg waren naar Emmaüs. Hij hoorde hun verhaal, zag twijfel, hun ongeloof, maar ook hun wanhoop. Jezus legde uit wat er in de Schrift staat geschreven en dat dat allemaal moest gebeuren. Maar de mannen hadden geen idee wie er naast hun liep; zij waren vol van hun eigen gevoelens en gedachten. Pas toen Jezus met hun aan tafel ging, het brood brak en de zegen uitsprak, toen ineens zagen ze wie deze man was. En zij gingen naar de anderen toe om te vertellen wat hun was overkomen.
- En terwijl de leerlingen samen zijn, komt Jezus opnieuw in hun midden.

Herkenden de leerlingen toen hun Meester? Nee! Jezus zei; 'Vrede met u allen'. Maar ook toen Hij sprak zagen ze het niet, hadden ze het niet door en hadden angst en twijfel de overhand. Pas toen Jezus verder ging, zijn handen toonde, met hen at, toen kregen ze door wie Hij was.

Hadden ze kunnen weten wie Hij was? Ja, want Jezus legt uit: 'Ik heb jullie verteld dat alles wat er in de Schrift staat, wat er in de Wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over mij geschreven staat, in vervulling moest gaan.' Jezus heeft het ze zelf uitgelegd, voorgehouden en dan toch op het moment suprème geloven ze het niet. Wat is dat toch met ons mensen? Waarom zijn wij zo halsstarrig en is het zo moeilijk te geloven dat Jezus uit de dood is opgestaan, dat Jezus de dood heeft overwonnen, en wij met en door Hem nieuw leven mogen ontvangen.

Jezus maakt het ons duidelijk dat wij, om dit te kunnen geloven, het Woord van God moeten kennen. Dat houdt niet in dat we de Bijbel één keer moeten lezen om het te begrijpen. Nee, we moeten steeds weer opnieuw de Bijbel pakken en gaan lezen. We moeten ons het Woord eigen maken en steeds weer als we eruit lezen, zullen we merken dat teksten, die je zo goed denkt te kennen, je blijven verrassen. Elke keer weer zegt het Woord iets meer, ga je weer meer begrijpen, zul je verrast staan over een woord waar je al die andere keren blijkbaar overheen hebt gelezen en dat ineens een betekenis gaat krijgen. Zo spreekt de Heer door Zijn Woord, het Woord van God. Op die manier gaan we God steeds beter leren kennen en zal ons geloof gaan groeien. Hoe beter de relatie met de Heer

is, hoe meer Hij ons zal toevertrouwen. In 1. Cor. 3 staat: Ik heb u melk gegeven, geen vast voedsel, daar was u nog niet aan toe.' Weet u de Here God geeft ons wat we aankunnen, waar we mee uit de voeten kunnen, wat we kunnen begrijpen en van lieverlee krijgen we meer. Zo is de Here God met een ieder van ons op pad. Gaande de weg met de Heer, bouwen we aan ons geloof. Wat hebben we nog meer nodig om te kunnen geloven?

Geloof moet groeien zoals een klein zaadje dat verzorgd moet worden en voedsel met krijgen. Ons geloof wordt gevoed door b.v. onderwijs en de zondagsdiensten. Het begint al met de liederen die we zingen. Het gaat niet alleen maar om het zingen, wat de Heer trouwens erg fijn vindt dat wij voor Hem zingen, maar realiseren wij ons goed wat we zingen.'Vol van verwachting zijn wij gekomen om weer te weten waartoe wij bestaan. Verwachtingsvol zijn wij gereed voor dit feest. De cantorij zong:' Waarom dan toch dit telkens samenkomen? Vanwaar de hoop, dit wekelijkse uur? Waarom dit zo hardnekkig blijven dromen? Vanwaar dit schijnbaar niet te doven vuur?

Waarom lukt het toch niet dat te geloven wat zo nodig is om te kunnen geloven? Realiseren wij ons wel voldoende dat de onrust die we soms voelen of die ons soms parten speelt een teken kan zijn dat de Heer met ons bezig is. Dat Hij u wil helpen, iets wil laten zien of u een andere weg op wil sturen? Want het is God die zowel het willen als het handelen bij u teweeg brengt omdat het Hem behaagt (Fil. 2:3) .

Geloven heeft alles te maken met vertrouwen en dat niet alleen op zondag in de kerk, maar ook en zeker, in het dagelijks leven.

Veel mensen zijn op zoek naar dat geloof en verslinden het ene boek na het andere om dat ene geloof te vinden, te mogen ervaren. Ze kijken naar andere gelovigen die het ogenschijnlijk wel voor elkaar hebben en die een soort rust uitstralen en je vertellen wat je wel en wat je niet moet doen. Maar moeten we ook al die boeken gaan lezen, leefregels van wijze goeroes bestuderen, dagboeken bijhouden, bijeenkomsten bijwonen? Er is zoveel wat we allemaal kunnen gaan doen, maar helpt dat om dat geloof te krijgen wat de Heer ons voorhoudt?

Denk eens aan het geloof van de centurio, een officier van het Romeinse leger, die een zieke slaaf had. Hij was zeer gesteld op die man en toen hij van Jezus hoorde, stuurde hij enkele Joodse leiders naar Jezus met het verzoek zijn slaaf te genezen. Deze centurio was geen gelovige, maar wel een goed mens en het joodse volk goed gezind. Hij was geen Jood, maar geloofde in die ene man, in Jezus. Hij zegt: Heer, u hoeft maar te spreken en mijn knecht zal genezen! Wat een groot geloof!

Geloven en vertrouwen krijg je alleen als je de Heer gaat leren kennen. Daarom zegt Jezus dat je het Woord moet kennen. Zonder die Bijbelkennis wordt het moeilijk om de betekenis en het werk van de Here God, van Jezus zijn Zoon en de Heilige Geest te kunnen begrijpen en te gaan ervaren. Geloof en vertrouwen krijg je niet vanuit de boeken, maar uit ervaring. Wij mogen ervaren hoe groot de liefde van de Heer is, hoe groot zijn genade en zijn eindeloos geduld met ons.

De leerlingen herkenden hun Meester niet; ook omdat zij Hem helemaal niet in hun midden verwachtten. Zullen wij de Heer herkennen in de persoon die zo maar een eindje met je meeloopt en een gesprek met je begint? Herkennen wij de Vader in ons dagelijks leven?

Misschien kent u het verhaal wel van het brandende huis.

Er is brand uitgebroken in een huis. Men dacht dat er niemand thuis was, maar dan verschijnt er een jongetje op de eerste verdieping. Op dat moment komt de vader van het kind thuis van zijn werk en ziet water gaande is. Hij rent naar zijn huis, kijkt omhoog en ziet zijn kind in nood. Hij roept: hier ben ik, je vader. Ik sta onder je raam. Spring maar. Ik vang je op. 'Maar pappa, ik kan je niet zien!' Ik sta hier onder je raam, vertrouw op mij, je vader en spring!' En het knaapje springt naar beneden. Hij

geloof in zijn vader, vertrouwt erop dat hij opgevangen wordt en zijn vader houdt hem stevig vast in zijn armen.

Geloof en vertrouwen in de Vader. Dat is een genade gave van de Here God. De Heer staat klaar om het ons te geven. Hij weet hoe moeilijk het is om een absoluut geloof en vertrouwen in Hem te hebben, maar Hij wil het ons geven. Daarom is het zo belangrijk om Hem te leren kennen, om een relatie met Hem op te bouwen. Stapje voor stapje, net zoals je een relatie met een ander opbouwt. En als die relatie dieper en dieper wordt, gaan we de Heer en het werk van de Heer in ons leven herkennen en lopen we niet meer aan Hem voorbij.

Ik denk dat we allemaal wel dat geloof van Noach, of Abraham zouden willen hebben. Dat geloof dat de grondslag is voor alles wat wij hopen en dat ons overtuigt van de waarheid van wat we niet kunnen zien. Van Noach en Abraham wordt gezegd dat zij een voorbeeldig leven leidde. Een leven dat nauw verbonden was met God. Zij geloofden in God en in wat Hij hun opdroeg te doen. Wat een geloof! Als je goed leest dan wordt duidelijk dat zij al een bepaalde leeftijd hadden bereikt, gezinnen hadden gesticht. Dat geloof van deze mannen heeft de tijd gekregen om te groeien, zich te verdiepen en het is misschien wel heel goed mogelijk dat hun geloof zo sterk is geworden door de ervaringen die zij hebben gehad met God. Laat dat een troost voor ons allemaal zijn. Geloof mag groeien, moet groeien. Net zoals een klein kind zijn ouders leert kennen en leert vertrouwen.

Als wij krampachtig op zoek gaan naar de Heer, gaan we aan hem voorbij. Dan zijn we zo intens met onze gedachten bezig met dat ene, waardoor we ons afsluiten voor dat wat ons aangereikt wordt: Liefde en genade. Handelen en denken uit krampachtigheid is eigenlijk één richtingsverkeer en voor een relatie heb je twee richtingen nodig. De Heer staat al klaar, nu wij nog. Durven wij te springen? Durven wij te luisteren naar die stem en gewoon maar 'ja' zeggen, ja ik wil uw kind zijn, help mij alsjeblieft verder.

Jezus zei tegen zijn leerlingen: 'Wat zijn jullie toch halsstarrig, zo vol wantrouwen. Hier ben Ik, Ik ben er voor jullie! Kijk dan toch!'

Wij mogen de Heer vragen dat Hij ons ongeloof wegneemt en ons helpt te geloven en volledig op Hem te vertrouwen. Je mag bidden om kracht om te springen zoals dat kind deed in dat brandende huis. Ja, het is echt waar, de Heer vangt je op. Zijn armen zijn om je heen. De tuinman zorgde ervoor dat de tuin er elke dag mooi uitzag, want je weet maar nooit, de Heer kan ook vandaag komen.

Wij zingen het lied: 'Woord dat ons oproept om te leven, woord van de Heer, dat leven geeft.

Licht dat aan ieder is gegeven die in het spoor van Jezus leeft.

Dat woord wil licht zijn op de wegen die mensen gaan hun leven lang.

Dat woord komt telkens ons weer tegen, houdt ons geloven aan de gang.

Moge u de Heer herkennen als Hij voor u staat met zijn liefde en genade.

Moge u de kracht en het vertrouwen ontvangen en de sprong wagen in de armen van de Heer.

Amen